

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Jaroslavou Křivánkovou ve věci

žalobce: P. D., narozený X, toho času pobytem v Zařízení pro zajištění
cizinců Vyšní Lhoty 234, 739 51 Vyšní Lhoty,

proti
žalovanému: Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky,
se sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7,

v řízení o žalobě ze dne 20. 5. 2024 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 4. 2024, č. j.
OAM-405/BA-BA07-ZA01-2024,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Napadené rozhodnutí

1. Napadeným rozhodnutím ze dne 26. 4. 2024, č. j. OAM-405/BA-BA07-ZA01-2024, bylo rozhodnuto o žádosti žalobce o mezinárodní ochranu ze dne 16. 3. 2024 tak, že se dle § 12,

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

§ 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb. o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen **zákon o azylu**), mezinárodní ochrana neuděluje.

II.

Žaloba

2. V úvodu žaloby zopakoval žalobce, že žádal o udělení mezinárodní ochrany především proto, že má důvodné obavy o svůj život, zdraví a svobodu. V případě návratu do Moldavska mu bude způsobeno těžké ublížení na zdraví, mučení a ohrožení jeho lidské důstojnosti. Dále uvedl, že se v Moldavsku dostal do špatné situace, když v sebeobraně zranil prokurátorova syna, v důsledku čehož byl moldavskými orgány křivě obviněn z řady trestných činů, jichž se nedopustil. Žalobce byl vzhledem k výše uvedenému označen za hledanou osobu a hrozí mu omezení jeho osobní svobody bez zákonného důvodu. Za další důvod podání žádosti označil skutečnost, že se dostal do problémů s moldavskou mafií, protože je ohrožen na životě, zdraví a důstojnosti. Ze strany mafie byl v Moldavsku podroben mučení a nelidskému zacházení. V důsledku mučení si nese spoustu negativních následků souvisejících s jeho zdravotním i psychickým stavem, neboť se začal potýkat s duševními problémy. Je přesvědčen, že se v případě jeho návratu budou opakovat veškeré problémy s mafií i s orgány veřejné moci. Na státní orgány se v zemi pro pomoc obrátit nemůže, neboť jsou na straně prokurátora, na otázku bezpečnosti země při posuzování důvodnosti žádosti by nemělo být nahlíženo pouze optikou objektivních podmínek, ale je třeba rovněž zkoumat i konkrétní okolnosti případu cizince. Přestože by mohl žalovaný dospět k názoru, že je pro jinou osobu bezpečné se do Moldavska navrátit, v případě žalobce tomu tak není. Dalším důvodem, pro nějž se žalobce nemůže do Moldavska vrátit, je aktuální bezpečnostní situace. Moldavská autonomní oblast Gagauzsko usiluje o připojení k Rusku, s čímž žalobce silně nesouhlasí a pokud by se vrátil, předpokládá, že by byl odeslán do války. Tuto okolnost žalovaný v rozhodnutí zmínil, avšak neuvedl svůj postoj a nezdůvodnil, z jakých důvodů tuto nepovažuje za hrozbu pro žalobce. Žalobce poté popsal situaci, ve které se nachází. V ČR žije od roku 2019. V roce 2021 byl vyhoštěn na dva roky do Ruska a poté, kdy bylo vyhoštění již ukončeno a nic nebránilo tomu, aby se mohl do ČR vrátit, tak učinil. Za tu dobu si k ČR vytvořil velmi silné pouto a považuje tuto za svůj domov, nikoliv Moldavsko. V ČR má spoustu přátel, ale také rodinu, svého bratra a přítelkyni, k zemi původu nemá žádné vazby. Žalobce považuje napadené rozhodnutí za nezákonné, a to zejména z důvodu, že žalovaný nedostatečně odůvodnil závěry v něm obsažené. Žalobce měl za to, že uvedl natolik závažné a zásadní skutečnosti, které by měly vést k udělení mezinárodní ochrany, neboť mu v případě návratu do Moldavska hrozí závažná újma na zdraví a životě ve smyslu § 12 zákona o azylu. Dle žalobce se měl žalovaný rovněž důkladněji zabývat možností udělení humanitárního azylu ve smyslu § 14 zákona o azylu, je přesvědčen, že v jeho případě jsou dány důvody hodné zvláštního zřetele. Nad rámec uvedeného žalobce sdělil, že v jeho případě je dán důvod pro udělení doplňkové ochrany ve smyslu § 14a zákona o azylu. Dle žalobce jsou totiž dány důvodné obavy, že pokud by byl vrácen do Moldavska, tak by mu hrozilo skutečné nebezpečí závažné újmy ve smyslu § 14a odst. 2, písm. c) zákona o azylu. Závěrem žalobce namítl, že žalovaný neposoudil řádně možnost udělení doplňkové ochrany, přičemž odůvodnění jejího neudělení je nedostatečné, a tudíž nepřezkoumatelné. Z výše uvedených důvodů žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

III.

Vyjádření žalovaného

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

3. Ve vyjádření k žalobě dne 12. 6. 2024 žalovaný vyjádřil nesouhlas se žalobními námitkami, neboť nedokládají vytýkaná porušení. Při rozhodování vzal žalovaný v úvahu žalobcem uvedené skutečnosti a shromáždil k nim relevantní a aktuální informace o situaci v zemi původu. Rovněž vycházel z dostatečně zjištěného stavu věci, který svým rozsahem odpovídá předpokladům pro vydání rozhodnutí a má za to, že přijaté řešení odpovídá okolnostem daného případu a je patřičným způsobem odůvodněno. Žalovaný trval na správnosti svého rozhodnutí, neboť dle jeho názoru zjistil skutečný stav věci, případ posuzoval ve všech souvislostech, zabýval se všemi skutečnostmi, které žalobce v průběhu správního řízení uvedl, opatřil si potřebné podklady a objektivní informace pro rozhodnutí. Žalovaný také konstatoval, že žalobce se mohl ohledně obavy o svůj život, zdraví a svobodu v případě návratu do své vlasti, obrátit i na jiné bezpečnostní orgány Moldavska. Žalovaný neshledal žádný důvod pro udělení mezinárodní ochrany, jelikož obavy z odvedení do války nejsou relevantní, stejně jako přelití válečného konfliktu z Ukrajiny do Moldavska není aktuálně reálným. Žalovaný považoval napadené rozhodnutí za zákonné, přezkoumatelné, vycházející z dostatečně zjištěného stavu věci a respektující ustálenou judikaturu. Žalobní argumentaci naopak považoval za nezpůsobitou zpochybnit důvodnost rozhodnutí. Žalovaný k námitce žalobce v této souvislosti zdůraznil, že žalobcovu žádost posuzoval nikoliv jako bezpečnou zemi původu, ale zabýval se hodnocením Moldavska z pohledu všech forem mezinárodní ochrany, kdy neshledal důvod pro udělení žádné z forem mezinárodní ochrany. Z výše uvedených důvodů žalovaný soudu navrhl, aby žalobu zamítl.

IV.

Posouzení věci soudem

4. Řízení v projednávané věci je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s. ř. s.).
5. Soud rozhodl ve věci bez nařízení jednání, neboť byly pro takový postup splněny podmínky dle § 51 odst. 1 s.ř.s.

V.

Rozhodnutí soudu

6. Žaloba je nedůvodná.
7. Ze správního spisu má soud mimo jiné za prokázané, že dne 16. 3. 2024 podal žalobce žádost o udělení mezinárodní ochrany v ČR. Dne 22. 3. 2024 poskytl údaje k podané žádosti a konkrétně sdělil, že je moldavské státní příslušnosti, gagauzské národnosti. Nikdy nebyl politicky aktivní. Je svobodný, bezdětný. Moldavsko opustil v roce 2019, když cestoval autobusem z Kišineva do Prahy. Následně byl z ČR v roce 2021 deportován do Moskvy. V březnu 2023 přicestoval opětovně do ČR a od té doby je zde nepřetržitě; v roce 2019 strávil přibližně rok v Portugalsku. O mezinárodní ochranu žádá poprvé. Je zdravý, s ničím se neléčí a nemá žádné zvláštní zdravotní potřeby. Ve vlasti proti němu bylo v roce 2018 vedeno trestní stíhání. Následně utekl, protože jej začali hledat, zbil syna prokurátora. Poté byl chycen, odvezen do lesa a zbit, v důsledku čehož má jizvy na čele. Od té doby v Moldavsku nebyl, je veden jako hledaná osoba a stíhán za znásilnění a krádeže. Nechce se vrátit domů, protože se bojí toho, že by tam byl napaden a mohl by skončit jako invalida. Gagauzsko se chce připojit k Rusku, což on odmítá a pokud by přijel domů, předpokládá, že by dostal ruské dokumenty a byl by odeslán do války. Má zde ukrajinskou přítelkyni, se kterou dlouhodobě žije, což by v případě návratu znamenalo velké problémy. Dále uvedl, že stíhání za skutky znásilnění a krádeže jsou vykonstruované a nikdy nic z toho neudělal. Vše to měl

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

být výmysl, protože zbil syna prokurátora. V průběhu pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany dne 22. 3. 2024, žalobce uvedl, že od roku 2019, kdy opustil Moldavsko, se do vlasti nevrátil. Z Moldavska vycestoval, protože má v ČR bratra, zalíbilo se mu tu. Pobýval zde pouze na základě svého biometrického pasu. V roce 2023 přicestoval opět kvůli bratrovi. Od roku 2023 zde opět pobýval pouze na základě svého cestovního dokladu, který však ztratil. Následně šel na velvyslanectví, kde o nový cestovní doklad požádal, ale vydání pasu mu bylo zamítnuto, jelikož je ve vlasti hledaný. Cestovní doklad, který ztratil, mu byl vydán v Moldavsku, když mu bylo 18 let a neměl s jeho vyřízením žádné problémy, stejně tak s vycestováním z domovské země. O mezinárodní ochranu žádá až nyní, protože do té doby nevěděl, že je v Moldavsku hledaný. Uvedl, že trestní stíhání, které je proti němu ve vlasti vedeno, je vykonstruované, protože zbil prokurátorova syna a tento incident se odehrál měsíc před jeho 18. narozeninami. Následně si jej našli, zbili jej a on ještě v procesu léčení a s obvazy na hlavě vycestoval. I když si cestovní doklad vyřídil po dovršení 18 let věku a incident se stal dříve, byl mu cestovní doklad vydán, protože měl žádost o vydání cestovního dokladu podanou ještě dříve. Svou rodnou zemi opustil asi 14 dní poté, co byl napaden neznámými muži. Chytili ho, dali do kufru auta, odvezli jej do lesa, kde jej zbili. Po napadení se obrátil na policii, která ale nic neučinila, a tak se rozhodl, že Moldavsko opustí. Následně mu volala matka, že proti němu vymysleli ještě další dva trestné činy. Když hlásil útok na svou osobu, uvedl na policii, kdo jej zbil. Policie věděla, že měl fyzickou potyčku se synem prokurátora, ale místo toho, aby mu pomohli, mu naopak rozšířili obvinění. To ale nijak řešit nemůže, protože je nikdo a proti němu stojí stát. Je přesvědčen, že nemá smysl řešit to pomocí právního systému, protože by byl donucen vrátit se do Moldavska, aby jej mohli zavřít za uvedené trestné činy. Je přesvědčen, že by v Gagauzsku dostal ruské dokumenty a byl by odveden do války, neboť Gagauzie vystupuje za spojení s Ruskem. Dále uvedl, že by si chtěl svou přítelkyni v budoucnu vzít a v případě, že by se vrátil do Gagauzie pouze on, byl by přehlížen.

8. Dle § 12 zákona o azylu „Azyl se cizinci udělí, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec
 - a) je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod, nebo
 - b) má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo, v případě že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.“
9. Dle § 14 zákona o azylu „Jestliže v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude zjištěn důvod pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12, lze v případě hodném zvláštního zřetele udělit národní humanitární azyl (dále jen "humanitární azyl") z humanitárního důvodu. Rodinnému příslušníku podle § 13 odst. 2 azylanta, kterému byl udělen humanitární azyl, se v případě hodném zvláštního zřetele udělí humanitární azyl za účelem sloučení rodiny; § 13 se použije obdobně.“
10. Podle § 14a odst. 1 a 2 zákona o azylu „Doplňková ochrana se udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odstavce 2 a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště. Za vážnou újmu se podle tohoto zákona považuje

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

- a) *trest smrti nebo poprava,*
- b) *mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu, nebo*
- c) *vážné ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu.“*

11. Ze správního spisu má soud za prokázané, že žalobce požádal o mezinárodní ochranu na území ČR hned z několika důvodů: i) vykonstruovaná obvinění žalobce a jeho trestní stíhání; ii) násilí ze strany soukromých osob (mafie). Tyto dva důvody spojuje žalobcův azylový příběh, v němž měl zbít v sebeobraně syna prokurátora. Posledním tvrzeným důvodem je iii.) obava z odvedení do Rusko – Ukrajinské války na straně Ruska.
12. První skupina námitek směřovala proti neudělení azylu dle § 12 zákona o azylu. Na tomto místě soud konstatuje, že žalobce v průběhu správního řízení ani nyní v řízení o žalobě neuvedl takové skutečnosti, které by svědčily o pronásledování nebo byly podřaditelné pod pojem pronásledování z důvodů vylicených v ust. § 12 písm. a) nebo b) zákona o azylu. Z výpovědi žalobce je zřejmé, že v zemi původu neuplatňoval svá politická práva a svobody, neboť jak sám uvedl při poskytnutí údajů k žádosti dne 22. 3. 2024, nikdy nebyl politicky aktivní. Ve vztahu k důvodům uvedeným pod ust. § 12 písm. b) zákona o azylu, soud konstatuje, že v průběhu správního řízení žalobce uvedl, že motivem, pro který o mezinárodní ochranu žádá, jsou skutečnosti uvedené výše. Tyto důvody poté žalovaný správně neshledal podřaditelnými pod zmíněné ustanovení zákona o azylu. Výčet důvodů uvedených v § 12 písm. b) zákona o azylu je taxativní, to znamená, že jiné skutečnosti, než uvedené v citovaném ustanovení nezakládají důvod pro udělení azylu podle § 12 písm. b) zákona o azylu. Žalobce žádné problémy, které by souvisely s výše uvedenými důvody stanovenými zákonem o azylu, kvůli kterým by se musel obávat návratu do vlasti a žádat o mezinárodní ochranu, neuvedl, nýbrž naopak popřel, že by se s takovými potíži v Moldavsku potýkal.
13. Druhá skupina námitek žalobce směřovala vůči neudělení humanitárního azylu. Námitku žalobce, že žalovaný pochybil, pokud mu neudělil humanitární azyl dle § 14 zákona o azylu, neshledal soud důvodnou. V daném případě soud vycházel z rozhodnutí NSS ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 36/2005-48, v němž je uvedeno, že *„správní orgán uděluje humanitární azyl (§ 14 zákona o azylu) v mezích svého správního uvážení; na udělení této formy azylu nemá žadatel subjektivní právo. Rozhodnutí o neudělení humanitárního azylu není sice vyloučeno ze soudního přezkoumání, ale soud se rozhodnutím může zabývat jen v omezeném rozsahu, totiž z hlediska posouzení, zda v řízení nedošlo k vadám, které mohly mít za následek nezákonné rozhodnutí (§ 78 odst. 1 s.ř.s.), tedy z hlediska dodržení práva na spravedlivý proces.“* Dále soud poukazuje na rozhodnutí NSS ze dne 19. 7. 2004, č. j. 5 Azs 105/2004-72, v němž je uvedeno, že *„ust. § 14 zákona o azylu je kombinací neurčitého právního pojmu a správního uvážení, kdy neurčitým právním pojmem je "případ zvláštního zřetele hodný" a vlastní rozhodnutí správního orgánu vyjádřené slovy "lze udělit humanitární azyl" představuje správní uvážení.“* Ze správního spisu vyplynulo, že žalovaný zkoumal, zda v případě žalobce nebyly dány důvody pro udělení humanitárního azylu, a dospěl k závěru, že tomu tak není. Udělení humanitárního azylu spočívá na volné úvaze příslušného správního orgánu a rozhodnutí o něm přezkoumává soud pouze v omezeném rozsahu. Žalovaný řádně zjistil a posoudil jak osobní situaci žalobce, tak i stav v jeho zemi, a pokud sám z toho nedovodil důvody pro udělení humanitárního azylu, je takové rozhodnutí v jeho pravomoci. Žalovaný se touto otázkou zabíral na str. 4 - 5 napadeného rozhodnutí, kde vzal rovněž v potaz jím veškeré zjištěné informace stejně jako

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

žalobcem tvrzené skutečnosti, které by mohly mít vliv na posouzení této otázky, avšak po jejich vyhodnocení dospěl k závěru, že je nelze podřadit pod tento azylový důvod. Zejména žalovaný uvedl, že je žalobce dospělou, plně právně způsobilou osobou s dobrým zdravotním stavem, který mu nebrání v návratu do země původu. K rodinným vazbám na území ČR soud uvádí, že ani existenci příbuzenských či partnerských vazeb na území ČR nelze v souladu s judikaturou NSS považovat za důvod pro udělení azylu z humanitárních důvodů. Soud tedy posoudil námitku žalobce a neshledal ji důvodnou, neboť žalovaný se jasně a srozumitelně s důvodem, pro nějž nebylo možno žalobci humanitární azyl udělit, vypořádal.

14. V této souvislosti soud odkazuje také na rozsudek NSS ze dne 11.3.2004, č.j. 2 Azs 8/2004-55 „*Smysl institutu humanitárního azylu podle § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, spočívá v tom, aby rozhodující správní orgán měl možnost azyl poskytnout i v situacích, na něž sice nedopadá žádná z kautel předpokládaných taxativními výčty ustanovení § 12 a § 13 zákona o azylu, ale v nichž by bylo přesto „nehumánní“ azyl neposkytnout. Správní orgán díky tomu může zareagovat nejen na případy, jež byly předvídatelné v době přijímání zákona o azylu jako obvyklé důvody udělování humanitárního azylu (např. u osob zvláště těžce postižených či nemocných, u osob přicházejících z oblastí postižených humanitární katastrofou, ať už způsobenou lidskými či přírodními faktory), ale i na situace, jež předvídané či předvídatelné nebyly. Míra volnosti této jeho reakce je pak omezena pouze zákazem libovůle, vyplývajícím pro orgány veřejné moci z ústavně zakotvených náležitostí demokratického a právního státu.*“
15. Současně s ohledem na shora uvedené soud konstatuje, že žalobce v průběhu správního řízení ani nyní v řízení o žalobě neuvedl žádné mimořádné okolnosti či důvody, které by odůvodňovaly udělení mezinárodní ochrany z humanitárních důvodů. Žalobce v žalobě uvedl toliko to, že má na území ČR rodinu, přítelkyni a považuje ČR za svůj domov (délka legálního pobytu žalobce nebyla nijak zásadně dlouhá). Na tato tvrzení nelze nahlížet jako na skutečnosti či okolnosti hodné zvláštního zřetele. Co se týče tvrzení stran hrozícího nebezpečí v případě návratu do země původu, odkazuje soud na následující vypořádání se s touto otázkou, z něhož plyne, že ani ve vztahu k těmto důvodům nelze na tato tvrzení nahlížet jako na skutečnosti či okolnosti hodné zvláštního zřetele.
16. Poslední supina námitek směřovala proti neudělení doplňkové ochrany dle § 14a zákona o azylu. V tomto směru soud odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí, a to konkrétně na str. 5-7. Se závěry žalovaného tam vyjádřenými se poté soud plně ztotožňuje.
17. Ve vztahu k § 14a odst. 2 písm. a) zákona o azylu, soud uvádí, stejně jako žalovaný, že ze strany moldavských státních orgánů žalobci nehrozí trest smrti ani poprava. Uvedené vyplývá z Informace OAMP - Moldavsko: Hodnocení Moldavská jako bezpečné země původu, ze dne 3. 10. 2023, která konkrétně uvádí: „*Moldavsko se řadí k zemím, jejichž zákony neumožňují uložit trest smrti za žádný trestný čin.*“ Rovněž žalobce neprokázal ani nedoložil rozhodnutí, jímž by byl k takovému trestu odsouzen či s ním bylo vedeno trestní řízení s možností uložení trestu smrti či popravy. Žalobce tudíž nesplňuje podmínky pro udělení doplňkové ochrany dle § 14a odst. 2 písm. a) zákona o azylu.
18. Žalobce ve vztahu k ustanovení § 14a odst. 2 písm. b) zákona o azylu, uvedl hned dvě skupiny důvodů, v nichž spatřoval splnění podmínek pro udělení doplňkové ochrany. První skupina se týká obavy z důvodu trestního stíhání v zemi původu a mafie, zatímco druhý důvod spočívá v obavě z připojení části země k Rusku s následným odvodem do války na straně Ruska.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

19. První skupinu námitek týkajících se obavy z trestního stíhání v Moldavsku a mafie, potažmo vlivu místního prokurátora, shledal soud nedůvodnou. V první řadě nutno žalobci vytknout, že pro svá tvrzení nepředložil žádné důkazy, ač k tomu měl dostatek prostoru a příležitosti, pakliže skutečně zamýšlel požádat o mezinárodní ochranu. Nutno podotknout, že v případě řízení o mezinárodní ochraně je sice důkazní břemeno vychýleno značně v neprospěch žalovaného, avšak tento fakt neznámá, že žalobce může zůstat pasivní a zcela na tuto svoji povinnost rezignovat. V takovém případě se vystavuje žalobce následkům své pasivity v podobě neprokázání některých tvrzených skutečností či nevyvrácení zjištěného stavu žalovaným. Žalobce v tomto případě především nedoložil žádné listiny osvědčující reálnost tvrzeného probíhajícího trestního řízení a dostavení se na policii kvůli ohlášení jeho napadení a odmítnutí poskytnutí pomoci či jakýkoliv důkaz o incidentu se synem prokurátora. Stejně tak žalobce nedoložil ani žádné lékařské zprávy osvědčující reálnost tvrzeného napadení a s tím související ublížení na zdraví.
20. Dalším důvodem, proč shledává soud stejně jako žalovaný tvrzení žalobce nedůvodnými, je fakt, že žalobce efektivně nevyužil ochrany státních orgánů v zemi původu. Ač žalobce tvrdí, že se na policii dostavil, aby nahlásil napadení, avšak nebyla mu pomoc poskytnuta a naopak proti němu byla vznesena další obvinění, nic nebránilo žalobci obrátit se i na jiné složky státní moci. Rovněž mohl žalobce vyčkat soudního řízení a bránit svá práva před soudem. Dále považuje soud výše uvedená tvrzení žalobce za nepravděpodobná a především neaktuální. Ze zpráv shromážděných ve správním spise vyplývá, že ač Moldavsko mělo v minulosti problémy s korupcí státních úřadů i soudnictvím, došlo v posledních letech k významnému pozitivnímu posunu. Lze například odkázat na zprávu Informaci OAMP - Moldavsko: Hodnocení Moldavská jako bezpečné země původu, ze dne 3. 10. 2023, z níž plyne, že „*Ústava a zákon zakazují svévolné zatčení a zadržení a stanoví právo každé osoby napadnout zákonnost svého zatčení nebo zadržení u soudu. Zákon zajišťuje právo na spravedlivý a veřejný proces, nezávislost soudnictví.*“. Rovněž zpráva Informace OAMP - Moldavsko: Ministerstvo zahraničních věcí USA - Zpráva o dodržování lidských práv za rok 2022, ze dne 10. 11. 2023 podává informace, že došlo ke zlepšení efektivity moldavského soudního systému. V tomto směru je předně nutno uvést, že žalobce vztahuje své problémy k období roku 2018, kdy Moldavsko opustil, a nikoliv ke dni podání žádosti o mezinárodní ochranu. Od doby vycestování žalobce ze země původu se mnoho změnilo k lepšímu, jak z výše uvedených zpráv vyplývá. Žalobcův azylový příběh tak nelze vykládat v kontextu situace panující v Moldavsku v roce 2018, ale v kontextu aktuálně panující situace, resp. ke dni vydání napadeného rozhodnutí. V případě obav žalobce z útoků mafiánů mohlo dojít k vyřešení situace rovněž v rámci vnitřního přesídlení. Co se týče tvrzených vykonstruovaných trestních řízení, odkazuje soud na výše uvedené zprávy podávající přehled o fungování a stavu soudní moci v trestních věcech v Moldavsku. Z nich se podává, že každému bude poskytnuta záruka spravedlivé procesu. Touto cestou může žalobce dosáhnout spravedlnosti a uvedení věci na pravou míru. Mezinárodní ochrana neslouží jako ochrana pro trestně stíhané v zemi původu, pakliže v zemi původu existuje fungující právní systém, který poskytuje ochranu svým občanům. Takové počínání by bylo možné považovat za zneužívání a skrývání se před spravedlností. V tomto směru byl žalovaný povinen obstarat informace, zda bude žalobci v zemi původu zajištěn spravedlivý proces a nehrozí mu mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání. V daném případě bylo takové jednání vyloučeno. Dále soud podotýká, že žalobce od roku 2018, kdy mělo dojít k celé situaci, neuvedl žádné související problémy. V tomto směru tak soud shledává rovněž absenci intenzity jednání směřujícího vůči žalobci. Soud tedy dospěl k závěru, že

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

aktuálně žalobci v případě návratu do země původu nehrozí vážná újma ve spojitosti s obavou z mafiánů či vykonstruovaného trestního řízení. Žalobce může využít v zemi původu ochrany státních orgánů, stejně jako jsou mu zaručena práva na spravedlivý proces před trestními soudy a soudní ochrana.

21. K druhé skupině námitek týkajících se obav z odvodu do armády a následného nasazení do bojů zdejší soud konstatuje, v souladu se závěry žalovaného, že žalobcova obava je ryze hypotetická a především počítá se skutečností, že se oblast Gagauzsko odpojí od Moldavska a připojí se k Rusku. Toto se ovšem prozatím nestalo a z tiskové zprávy ČTK ze dne 11. 4. 2024 nic nenasvědčuje tomu, že by se tak stát mělo, a již vůbec ne v dohledné době. Samotný fakt, že Gagauzská baškanka usiluje o připojení k Rusku ještě a priori nepředznamenává úspěch jejích snah. Současně soud zdůrazňuje, že v případě nevyhovující situace v oblasti Gagauzska nebrání žalobci nic v tom, aby si zvolil jinou oblast Moldavska a využil možnosti vnitřního přesídlení. V obou případech nelze spatřovat ani překážku ve vztahu žalobce s přítelkyní, jež je Ukrajinské národnosti. Žalobce může i se svou partnerkou zvolit v rámci Moldavska tolerantnější oblasti pro rozvoj svého partnerského života. Rovněž nutno zdůraznit, že na území Moldavska žije významné množství ukrajinských občanů, tudíž není soudu zřejmé, v čem by přesně měl spočívat problém ukrajinské národnosti partnerky žalobce po návratu do Moldavska.
22. Ve vztahu k ustanovení § 14a odst. 2 písm. c) zákona o azylu *soud konstatuje, že na základě shromážděného spisového materiálu, tvrzení žalobce i veřejně známých informací dospěl soud k témuž závěru jako žalovaný, a to že v zemi původu žalobce neprobíhá takový ozbrojený konflikt, jehož důsledky by bylo možné pokládat ve vztahu k žalobci za vážnou újmu podle výše uvedeného ustanovení zákona o azylu.*
23. Současně považuje soud za vhodné uvést žalobcův azylový příběh v celkovém kontextu. Žalobce přicestoval z Moldavska v roce 2019, kdy mu již byla známa jeho situace v zemi původu, a přesto se rozhodl o mezinárodní ochranu nepožádat. Poté byl vyhoštěn do Ruska v roce 2021, kde setrval až do roku 2023. V roce 2023 se žalobce opět vrátil do ČR a znovu o mezinárodní ochranu nepožádal do té doby, než byl jeho další pobyt na území ČR ohrožen dalším uložením správního vyhoštění. Z uvedeného je patrné, že žalobce nepovažoval jemu hrozící újmu za natolik palčivou a reálnou, aby jej přiměla k podání žádosti o mezinárodní ochranu ihned poté, co k tomu měl příležitost. Namísto toho žalobce setrval na území ČR v rozporu s právním řádem ČR v oblasti cizineckého práva a přistoupil k podání žádosti o mezinárodní ochranu až v situaci, kdy se jeho návrat do země původu stal v důsledku jeho zajištění reálným. Nad to žalobce nepředložil žádné důkazy k prokázání svých tvrzení, ač měl k jejich shromáždění, pakliže měl v úmyslu požádat o mezinárodní ochranu, dostatek času a příležitostí. Výše uvedené poté vrhá stín pochybností a nedůvěryhodnosti na tvrzení žalobce v rámci řízení o mezinárodní ochraně. Současně žalobce svým laxním počínáním zavinil, že jeho azylový příběh byl posuzován s ohledem na aktuální situaci v zemi původu, která mohla být odlišná od té, kdy žalobce zemi původu opustil. To je však nyní irelevantní, neboť se posuzuje aktuální stav v zemi původu.
24. Z těchto důvodů dospěl soud k závěru, že žalobou napadené rozhodnutí je prosté vytýkaných vad a současně jsou závěry učiněné žalovaným správné, přezkoumatelné a rozhodnutí nenese žádné známky svévole žalovaného. Žalovaný tedy zcela v souladu se zákonem o azylu neudělil žalobci mezinárodní ochranu v žádné z jejích forem. Veškeré úvahy žalovaného v tomto směru shledal soud přezkoumatelnými. Současně si pro své

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

závěry žalovaný obstaral dostatek relevantních, objektivních a aktuálních podkladů, a proto soud žalobu jako nedůvodnou v souladu s ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

VI.

Náklady řízení

25. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., kdy by na náhradu nákladů řízení měl právo žalovaný, jenž měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, ani nepožadoval jakoukoli jejich náhradu, proto nebyla náhrada nákladů žádnému z účastníků řízení přiznána.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 25. července 2024

Mgr. Jaroslava Křivánková v.r.
samosoudkyně